

Jeg kunne også referere til den utrolig effektive undersøgelsesform, som Folketinget vedtog i februar måned 1952, hvor en standret blev sat med hr. Viggo Kampmann i spidsen, der nedsatte sin egen domstol i domhuset i Thorshavn og udgav en bog på ca. 250 sider, den såkaldte røde betænkning, hvor man satte både Sjóvinnubankens ledelse, Folkeflokkens førere og hele det færøske erhvervsliv splitternegne ud på gaden med navns nævnelse, kontistørrelse og det hele. Da var det danske retsvæsen meget effektivt ved Folketingets hjælp under opklaringen af en banksag.

Denne gang er man meget mere forsigtig, for denne gang er det altså Den Danske Bank, der måske skal have ørerne i maskinen. Dengang var der meget mindre retsbeskyttelse både for banklederne og for Færøernes erhvervsliv, end der er denne gang for deres danske kolleger.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er glad for hr. Hans Engells bemærkning om, at man dog ikke var mere fastlåst, end at man både fra færøsk og dansk side var parat til at diskutere fornuftige ændringer. Det er da altid noget i et parlament.

Jeg kunne godt tænke mig at få justitsministeren til at forklare os – for vi er jo ikke alle sammen jurister: Statsministeren lagde megen vægt på, at man endelig ikke måtte afgive urigtige oplysninger, for så kunne man efter omstændighederne blive straffet; og det gjaldt både for private og for embedsmænd, og man kunne blive straffet efter de regler, der nu engang var gældende. Jeg kunne godt tænke mig at spørge justitsministeren stille og roligt: Hvad er det i grunden for en straf, man kan få, og hvad er det for nogle omstændigheder, der skal være opfyldt, for at man overhovedet kan straffes?

Statsministeren sagde også, at rapporten skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for at bedømme et retligt ansvar. Hvad med de oplysninger, der er nødvendige for at bedømme et politisk ansvar? Skal de ikke stå i rapporten? For det er jo det, det handler om, når vi kommer frem til målstregen. De mennesker, der er så naive stadig væk at hoppe på limpinden om, at det her handler om en sag mod Den Danske Bank, skal have skolepengene tilbage og erstatning.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Til hr. Óli Breckmann: Jeg synes, at hr. Óli Breckmann prøvede på at tale udenom. Han førte af egen fri vilje et aspekt ind i denne diskussion, som jeg på ingen måde mener hører hjemme her.

Jeg må gå ud fra som givet, at den politindsats, der har fundet sted i forbindelse med spørgsmålet om overbelåning, har hvilet på et korrekt retligt grundlag, og at for så vidt angår de anholdelser, der har fundet sted, for så vidt angår de ransagninger, der har fundet sted på Færøerne, har der i helt sædvanligt og tilstrækkeligt og nødvendigt omfang været de dommerkendelser, der skulle foreligge.

Hvis hr. Óli Breckmann kan dokumentere det modsatte, ser jeg det gerne ske, men hvis hr. Óli Breckmann ikke kan dokumentere det, synes jeg, at han skal lade være med at smyge sig uden om sit ansvar. Hvis han forvalter sit ansvar som folkevalgt for Færøerne bl.a. i det danske Folketing på den måde, som han her har gjort, er jeg bange for, at denne her diskussion løber af sporet, og at det gode forslag og det gode resultat af den dialog, der har fundet sted bl.a. med justitsministerens tilstedeværelse på Færøerne, helt bliver ødelagt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg forstod hr. Hans Engells udtalelse således, at det var en tilkendegivelse af, at det er muligt at ændre i det fremlagte, og at der er lydhørhed både over for forslag fra Færøerne og forslag her fra Folketinget.

Det håber jeg meget at vi kan komme i gang med en dialog om, således at vi faktisk kan nå frem til, at denne diskussion om en undersøgelse først og fremmest bliver til en diskussion om, hvad den skal hedde, og i mindre grad en diskussion om, hvordan vi indholdsmæssigt sikrer den bedst mulige undersøgelse, der giver alle en sikkerhed for, at alt kommer frem.

Så kan vi måske komme frem til at diskutere, hvad der skal til af justeringer i det fremsatte forslag f.eks. for at få den maksimale åbenhed under hensyn til bank- og sparekasselovens tavshedsbestemmelser, altså at vi på den ene side ophæver dem og på den anden side alligevel sikrer åbenhed om den resterende del af undersøgelsen, hvordan vi kunne få det ind i lovforslaget. Jeg vil da meget håbe, at vi i resten af debatten kan få en dialog om, hvordan vi får